

[Melchior]

Hr. Palle Simonsen siger om alle disse ting, om arbejdsfordeling og sabbatår og flere offentligt ansatte, at det er en meget farlig vej at gå, for så vil der den dag, konjunkturerne vender, ikke være hænder nok til at producere de varer, som til den tid skal medføre, at Danmark kan udnytte en eventuel forbedret konjunktur. Dette vil jeg bestride at hr. Palle Simonsen har ret i. Sagen er nemlig den, det ved vi fra alle brancher og fag, at vi i årtier har været inde i en udvikling, hvor færre og færre hænder producerer mere og mere. Hr. Palle Simonsen kender nok dette felt bedre end jeg og kan sikkert udenad disse tal for det. Han ved også, at denne udvikling ikke har aftaget og ikke i de kommende år, vi kan overskue, vil aftage. Derfor kan vi udmærket, hvis det i øvrigt er økonomisk forsvarligt, sætte flere mennesker ind i den offentlige sektor uden at løbe nogen som helst risiko for, at en forbedret salgssituation for det danske erhvervsliv ikke skal kunne blive udnyttet, for der produceres stadig væk flere og flere og bedre og bedre maskiner.

Et enkelt ord om arbejdsløshedstallet. Hr. Palle Simonsen sagde her, at han føler sig sikker på, at der ikke er 212.000 eller 220.000 arbejdsløse til rådighed for arbejdsmarkedet i dette land. Jeg er enig med ham i dette, og jeg vil vove pelsen og slynge et gæt ud med hensyn til, hvordan det vil se ud, når vi engang, forhåbentlig sidst i dette kalenderår, får disse nødvendige tal, som er et afgørende vigtigt redskab for, at vi kan angribe problemet så godt som muligt. Der er nogle, der tror, at når man spørger om faktiske oplysninger vedrørende arbejdsløsheden, så er man ufølsom og kold over for de arbejdsløse. Det modsatte er selvfølgelig tilfældet. Enhver, der arbejder professionelt med disse ting, ved, at et problem må erkendes og blotlægges, før man kan udskrive en recept, før man kan træffe forholdsregler til dette problems afhjælpning. Jeg vil vove det gæt, at tallet snarere vil vise sig at være 120.000 arbejdsløse til rådighed for arbejdsmarkedet. Vi ved, at der er skabt 30.000 flere job i 1977 end i 1976. Vi ved, at den situation fortsætter i år og formodentlig vil fortsætte en tid fremover. Det vil altså sige, at tilvæksten af job er større end tilvæksten af befolkningen i dette land. Ergo er der en betydelig sundhed og stadig en betydelig konkurrenceevne til stede,

og den skal vi også kunne udnytte. Derfor skal vi frem til selve roden i disse problemer. 120.000 arbejdsløse vil da også være for mange, men vi skal kende sandheden om det.

Ordføreren for forespørgerne spurgte: hvordan mon det virker på de langtidsledige, at der er mange ledige stillinger, som ikke er til at få besat? Han besvarede ikke selv spørgsmålet, men det lå jo implicit i det, at de må blive mægtig forargede og ærgerlige over at se, at de altså ikke kan få noget job, skønt der er job at få. Det tyder for mig at se på, at der er en betydelig mangel på fleksibilitet på det danske arbejdsmarked. Selv om dette i høj grad er et ansvar, som ligger hos arbejdsmarkedets organisationer, så vil jeg også anmode arbejdsministeren om at se på det. Jeg ved, han har travlt, men han er jo ung og energisk, og han har også udtalt i flere interviews, at han har fart på, og han har en dygtig stab. Det er også hans pligt at få klarlagt dette, om der kan skabes en bedre fleksibilitet geografisk og ikke mindst fagmæssigt på det danske arbejdsmarked, således at de ledige stillinger og de ledige hænder, de ledige mennesker kan finde hinanden.

Må jeg til sidst advare på mit partis vegne imod den åndløse propaganda for nulvækst, som vi oplever på ny, og som vi sidst i en bog med tre kendte forfattere igen har fået malet stort op på tavlen. Er der noget, der ikke skaffer flere mennesker i arbejde, så er det i hvert tilfælde at sige til folk: I har ikke brug for det, og I har ikke brug for det, I har ikke de behov, og vi må ikke reklamere for det ene og det andet, tag nu og gå tilbage til bronzealderen eller stenalderen, eller hvad det nu kan være, til dronning Victorias tid eller noget i den retning. Hvis der er nogen, der tror, at det skaber optimisme, det være sig blandt arbejdstagere eller arbejdsgivere eller blandt den nødvendige kapital, så må de tro om igen. Jeg vil altså sætte et meget stort udråbstegn bag denne advarsel imod en helt forløjet filosofi, som skader dem, den angiver at ville gavne.

Tredje næstformand (Nathalie Lind):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se foran). Dette dagsordensforslag indgår nu i forhandlingen.